

יום חמישי, ב' באב התשפ"ו
16 ביולי 2026

נאומו המלא של מפקד פיקוד המרכז, אלוף אבי בלוט

הרמטכ"ל משה דיין נשא הספד לזכרו של רועי רוטברג, חבר קיבוץ נחל עוז, ב - 30 באפריל 1956, לא רחוק מהמקום שבו אנו עומדים - וכך אמר: "דור התנחלות אנו, ובלי כובע הפלדה ולוע התותח לא נוכל לטעת עץ ולבנות בית... זו גזירת דורינו, זו ברירת חיינו - להיות נכונים וחמושים חזקים ונוקשים - או כי תשמט מאגרופינו החרב וייכרתו חיינו".

ברונר מפקד האוגדה היוצא,

צורי הנכנס,

בני המשפחות היקרים,

מפקדים ולוחמים,

אורחים יקרים,

משפחות שכולות יקרות,

מכובדיי כולם.

אנו עומדים כאן במעמד מרגש ובמקום משמעותי ומחייב. המקום הזה, האדמה הזו דורשים מאיתנו לקחת אחריות ומתן הגנה לתושבי האיזור ובכלל הזירות לכלל אזרחי המדינה. המקום הוא אנדרטה לזכרון הנרצחים, הוא תזכורת למחיר הכישלון אך במקביל הוא גם גלעד המספר את גבורת הלוחמים והאזרחים שלחמו ושעדיין נלחמים והמעיד על האנטי שבירות שהתגלתה לאחר היום הארוך והמתקפה הנפשעת שכן כצבא וכמדינה הפכנו את השבר למנוע של צמיחה. במקביל לפועלך המבצעי המצויין, שלך ושל אנשיך, במפקדת האוגדה ראוי להזכיר את החטיבות המצויינות שפועלות תחתך, שכן רוח המצויינות והדרישות הגבוהות שלך היורדות עד לפרטים הקטנים, השפיעו מאוד והובילו למצויינות בלתי רגילה של המסגרות גם בפעולתן בזירות מרכז וצפון.

ברונר, קידמת מאוד את המוכנות האופרטיבית בכל הזירות, ואני יודע להעיד על רצינותך ומקצוענות אנשיך בהקשר המוכנות לזירת מרכז. קידמת את חטיבה 900 כחטיבת חי"ר מצטיינת שכל מפקדי האוגדה רבים על כך שהיא תהיה תחת פיקודם, חטיבה הפועלת במצויינות בזירות הלחימה ובמקביל מחזיקה תפיסה מבצעית ברורה וחזון לבניין כוח לשנים הקרובות.

חטיבות המילואים - 646, 11, ו-179 שפועלות בהובלת מיטב אנשינו ומהוות מקור גאווה בכל מקום שבו כף רגלם דורכת - בסוריה, בלבנון, באיו"ש וברצועה. ועימן כל יחידות האוגדה הנוספות וחטיבת האש שאף אותה נבנה בעת הקרובה. אך עיננו הרואות - והן רואות ומזהות גם את האתגרים שעדיין קיימים! החמאס עדיין שולט ולארגון המרצחים יש יכולת שורית וחזונו לחיסול ישראל לא השתנה. מלאכתינו לא תמה! "זו גזירת דורינו, זו ברירת חיינו - להיות נכונים וחמושים, חזקים ונוקשים - או כי תשמט מאגרופינו החרב וייכרתו חיינו".

אסיים ברעיון שאני מרבה להשתמש בו, אך כך ראוי בשל חשיבותו. הרב זקס מבחין בין אופטימיות לתקווה באומרו כי אופטימיות היא בשה"כ מחשבה תמימה שיהיה טוב. לעומתה התקווה, היא עמל רב ועבודה קשה, שכן התקווה היא האמונה באנשים וביכולתם בעבודה קשה לשנות את המציאות לטובה. אז אני בעל תקווה - ומאמין באנשים, בכם וביכולתכם בעבודה קשה להפוך את מציאותינו בישראל - בשדה הקרב ובשדה הרוחני - לטובה ובטוחה.

ברונר, הייתה לך הזכות העצומה להיות ממציאי מלחמת התקומה והיטבת לעשות - תודתי והערכתי. מפה אתה עובר להיות מפקד פו"ם, ואני שמח על כך מאוד, גם על כך שתזכו לזמן איכות המשפחתי שכה מגיע לך ולכם, אך לא פחות מכך שאדם כמוך, עם סגולות אישיות וניסיון מבצעי במלחמה שלא יסולא בפז יהיה מורה הדרך למפקדי השדה, הטייסות, השיטות והמטה בשנתיים הקרובות לפחות. דע, שלפניך עוד משימות גדולות.

לאשתך והילדים - מבקש להודות לכם על הבחירה בחיי שליחות ועל כל ההקרבה, התמיכה והנתינה. ברור לי שברונר לא היה יכול לבצע את תפקידו ללא תמיכתכם, כל ששלו, שלכם הוא. תודה והערכת אין קץ.

ברונר וצורי, שניכם מסמלים בעיניי את אותה אנטי שבירות, שניכם הובלתם, מובילים ותובילו את גייסותיכם לניצחון בקרבות ובזכותכם יש תקווה לעתיד מזהיר.

ברונר היקר, אנו מכירים שנים רבות ומדברים לראות את האופן שבו הובלת את האוגדה להישגים. את האוגדה קיבלת לידיך לפני שנתיים, תו"כ המלחמה, וללא ימי חסד נכנסת מהר מאד להפעלה מבצעית ברצועה, ומאז שוב ושוב הופעלת ויחד עם מסגרותיך הובלת את פיקוד הדרום וצה"ל להישגים, בהגנה ובהתקפה. מאוד התרשמתי מתחושת האחריות העצומה שלך שהייתה ניכרת בכל צעד ושעל, מהחיבור המלא והטוטאלי שלך למקום, לאנשים ולמשימה - ואני מניח כי עברך כמח"ט צפונית תרם לא מעט לכך, התרשמתי מיכולת הלמידה הנשענת על ענווה רבה ורצון ללמוד וללמד וגם פה מתוך הבנה כי רק כך נוכל להשתפר בעמידה במשימתנו המבצעית בצד שמירה על אנשינו.

יש עימנו פה משפחות שכולות שאני רוצה לומר לכן שהגעתכן לטקס, ונוכחותכן עימנו מרגשת ומעידה גם על ברונר במידה רבה ועל מי שהוא, אך מעבר לכך זאת תזכורת עבורנו עד כמה עלינו לעמול כדי להיות ראויים לנפילת הבנים והבנות ולקורבן של המשפחות היקרות. דעו שזה עומד למול עיננו. אני אנצל את ההזדמנות בזו גם בכדי לאחל החלמה מהירה לכל הפצועים בגוף ובנפש שעדיין נלחמים את מלחמתם והיא - לחזור לחיים ולתפקודים טובים ככל שניתן. אנו עומדים פה בצפון הרצועה וצופים מחד על כל מה שהשגנו והשגנו הרבה! יותר מ - 60% מהרצועה בידינו, יש מרחב אבטחה לישובי העוטף המוחזק ע"י שתי אוגדות ומיטב לוחמי צה"ל, איום הפשיטה - כפי שהתרחשה לפני כמעט 3 שנים אינה אפשרית והבטחון בצד תחושת הביטחון מביאים לתנופת בנייה וחקלאות וכפי שניתן לראות - "החיטה בהחלט צומחת שוב".

צורי היקר, גם אותך אני מכיר שנים רבות, אתה מגיבורי המלחמה הגדולים של מלחמת התקומה. פגשתי אותך לא מעט תו"כ המלחמה, אם בעזה ואם בלבנון ותמיד ראיתי אותך כמפקד בוטח, מקצוען, קר רוח, תחבולן בעל דוגמא אישית וחיבור מדהים לאנשיך. המצביאות הייתה ניכרת בך כבר שם ובמידה לא מועטה. אני מאוד שמח שאתה הוא מי שנוטל פיקוד על האוגדה המדהימה הזו, ואני בטוח כי תשכיל להובילה להישגים ניכרים. התנשמת, הגד"בים, האיתנים והיחת"ק הם שמות קוד לחלק קטן מתוך אתגרי בנין הכוח הגדולים שעומדים לפיתחך ולפתחנו וזאת בצד מוכנות תמידית למלחמה! אנו לצידיך כמובן באמונה שלמה בך וביכולותיך.

אשתך והילדים, אתם חוזרים משנה משפחתית מדהימה שאני בטוח שניצלם אותה באופן מלא. אז ברוכים הבאים לעוצבת הבזק ולפיקוד המרכז! גם לכם תודה על שנים רבות של תמיכה והקרבה כמו גם בחירתכם בחיי שליחות.

עוצבת הבזק! יום החלפת מפקד הוא יום חג והוא מהווה הזדמנות מצוינת לכיבוש פסגות חדשות. אני מבקש להביע שוב הערכתי הרבה לכולכם - סדיר ומילואים כאחד, שכן אתם עושים עבודה נהדרת, היסטורית ומשמעותית לביטחון ישראל ולקיומו של נצח ישראל.

ברונר, כולנו אוהבים, מעריכים ומודים לך - ברכת הצלחה שלוחה לך ולמשפחתך, צורי - בואך לשלום אתה תופס פיקוד, ברכת הצלחה שלוחה לך ולכולנו.

חיזקו ואימצו.